

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2009/10:7

Stenografiska
uppteckningar
2009/10:7

Fredagen den 6 november

---

1 § Ekonomiska och finansiella frågor

Finansminister Anders Borg

Återrapport från ministerrådsmöte den 20 oktober

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 10 november

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Jag förklarar sammanträdet öppnat och säger god morgon och välkommen till nämndens ledamöter och, särskilt i dessa Ekofinsammanhang, till vår nya vikarierande kanslichef Margareta Hjorth. Det har vi sagt förut, men det kanske är nytt för Finansdepartementet, liksom att vi har fått låna Hans Hegeland från finansutskottet. Han är välbekant för Finansdepartementet och även för oss eftersom han har doktorerat på EU-nämnden. Det är väldigt roligt att just de är här.

Finansministern ska, som kommer att framgå av samrådet, åka till Saint Andrews på G20-möte. Det innebär att det kan bli lite tajt för att han ska hinna dit, och om finansministern skulle behöva lämna nämnden under samrådet tar statssekreterare Ingemar Hansson över.

Jag ska anmäla skriftliga samråd, fem stycken sedan sist.

För A-punktslistan vecka 44 avslutade vi samrådet den 30 oktober med stöd för regeringens ståndpunkter.

Samråd angående Dominikanska republikens deltagande i Bosnien inför regeringsbeslut avslutades den 28 oktober kl. 16 med stöd för regeringens ståndpunkt.

Samråd angående förlängt mandat för höge representanten Solana och hans biträdande avslutades den 29 oktober med stöd för regeringens ståndpunkt.

Angående FN:s säkerhetsråds resolution 1373 hade vi skriftligt samråd och avslutade det den 30 oktober.

Sist men inte minst var det samråd angående förlängning av gemensam åtgärd i Rafa. Det samrådet avslutades den 4 november. I samtliga fall var det med stöd för regeringens ståndpunkter.

Jag kan anmäla att på punkt 2, Justering av protokoll med mera, kan vi inte justera de stenografiska uppteckningarna från den 23 oktober än eftersom de inte är klara.

Nu ska vi diskutera med finansminister Anders Borg, först återrapporten från ministerrådsmötet den 20 oktober. En sådan – notera att den är hemligstämplad – är utsänd till nämndens ledamöter. Vill finansministern kommentera den ytterligare får han göra det.

Anf. 2 Finansminister ANDERS BORG (m):

Förra Ekofinmötet var ett väldigt intensivt möte. Det är väl tillsammans med det som vi kommer att ha i december det tyngsta mötet i Ekofin under det svenska ordförandeskapet.

Det var tre relativt stora frågor som antogs. En av de riktigt stora antogs med förvånansvärt lite konvulsioner och diskussioner, och det var frågan om exitstrategi. Där har vi nu fattat beslut om en rådsslutsats. Den rådsslutsatsen hänvisas sedan till i Europeiska rådets slutsatser. Där har vi gjort, på det här planet i alla fall, lite snabbare framsteg än vad vi kunde räkna med. Nu har vi till nästa möte fått prognosen från kommissionen, och den kommer att ligga till grund för de diskussioner som nu ska tas för att sedan följas upp vid december-Ekofin. Slutsatserna ska komma tillbaka till Ekofin den vägen.

Den andra stora frågan var naturligtvis klimatfrågan. Den drabbades tyvärr lite grann av det tyska valet. Vi hade en situation på mötet där den tyska regeringen inte hade någon aktiv finansminister i tjänst. Om jag nu är väldigt öppen hjärtig får ni vara noggranna med hanteringen sedan, om jag formulerar det så. Det gjorde att tyskarna landade i att >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<Å andra sidan krävde Polen i praktiken att vi skulle ha en färdig fördelningsnyckel vid sammanträdet, och de fick rätt mycket uppbackning från de andra länderna.

Vi förlängde ju mötet högst dramatiskt. Det som står som återgivning av lunchdiskussion var de sista fem minuterna av mötet framåt tretiden. Vi körde helt enkelt över lunchen och alltihop för att försöka nå en uppgörelse.

Det var relativt nära, och att det var relativt nära landade sedan i att vi ser att det var ungefär så här långt vi kom på Europeiska rådet, vilket var väldigt glädjande. Det vi där ser är att hela den tyska reservationen för siffrorna togs bort. I princip finns alla siffror med. I flera fall har vi flyttat fram positionerna så att det nu inte längre står att kommissionen gör beräkningar om det ena och det andra, utan det står att rådet ställer sig positivt eller ställer sig bakom de bedömningar som kommissionen har gjort.

Det är inte min sak att återrapportera från Europeiska rådet, men det här gör – och det ska vi komma tillbaka till när vi diskuterar G20 – att Europa nu står väsentligt starkare än vad vi annars hade gjort i diskussionerna inför först Saint Andrews och sedan naturligtvis Köpenhamn på finansieringssidan. Det var glädjande, men det var en relativt hård diskussion på vårt möte.

Om jag hade gjort en prognos – jag vet inte om jag gjorde det när jag var här i nämnden – hade jag nog gissat på motsatsen, att vi skulle nå fram i klimatfrågan men få bekymmer med makrostabilitetsrådet. Vi har flera gånger haft samma situation, att >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<i de förberedande mötena och samtalen intagit väldigt hårda, nästan ultimativa, positioner. Men när vi väl kommit till de avgörande diskussionerna har >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<varit mer pragmatisk och mer villig att ta sig framåt. Så blev det även den här gången. Vi fick rådets stöd för att gå till parlamentet och därmed inleda förfarandet kring

makrorådet. Det är i linje med den ambitiösa tidsplan som vi lanserade och fick stöd för på det informella Ekofin.

Den diskussionen var naturligtvis också tuff, därför att det är en fördiskussion till mikroöversynen, som blir väldigt tuff på december-Ekofin. Men det är bara att välkomna att engelsmännen har varit så pass konstruktiva och öppna i sitt förhållningssätt i den här frågan.

Det är en översiktlig återrapportering av ett mycket intensivt möte.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Vad gäller hanteringen påminner jag ledamöterna om två saker, dels att det muntliga är föremål för en sluten överläggning och bör stanna i det här rummet, dels att det skriftliga, om det bedöms som nödvändigt, kan hemligstämplas i de stenografiska uppteckningarna. Jag vill påminna om både det muntliga och det skriftliga innan jag lämnar ordet fritt.

Anf. 4 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Jag vill tala lite grann om den finansiella tillsynen. Vi har fått höra från statsministern att bonusbubblan har spruckit, och jag är intresserad av hur den sprack, på vilket sätt. När man läste i Dagens Nyheter häromdagen visade det sig att till och med Swedbank nu betalar ut bonusar trots att de går back. Jag bara undrar vad som menas med detta från regeringens sida.

Anf. 5 Finansminister ANDERS BORG (m):

Vi har relativt kort om tid i dag, så jag ska undvika någon allmän diskussion kring bonusar. Den frågan var inte berörd på det Ekofinmötet, utan den kommer i sådana fall tillbaka, dels här efter hanteringen av G20 när den finansiella stabilitetsstyrelsen har lagt fast sina riktlinjer, dels för en vidare hantering, föreställer jag mig, i Sveriges riksdag när vi ska lägga fast de riktlinjer som ska gälla för Sverige. Men den frågan var inte uppe vid senaste Ekofinmötet.

Anf. 6 ULF HOLM (mp):

Jag har en mycket kort fråga. Jag ska inte fördjupa mig i diskussionen om exitstrategi och så vidare. Det står att punkten 7 a, Bedrägeribekämpningsavtal med tredjeländer, skulle upp på nästa rådsmöte, men den finns inte med på dagens dagordning. Är det något ytterligare problem där eftersom det var två länder som hade reservationer?

Anf. 7 Finansminister ANDERS BORG (m):

Vi håller på att få bygga upp en rätt omfattande dossier med de två länderna, Österrike och Luxemburg. Vi ska inte tala om ett paket, för det är vad jag tror att de vill, men vi kommer tillbaka till diskussionen med handräckningsdirektivet i dag. Där har vi samma situation, att de har en reservation. Alla de här frågorna kommer tillbaka på Ekofinmötet i december, där det också tillkommer frågor rörande sparandedirektivet. Det gör ytterligare att december-Ekofin kommer att bli en relativt lång övning.

2009/10:7
6 november

Anf. 8 MONICA GREEN (s):

Jag har några få frågor. En del saker återkommer ju. Om vi börjar med den finansiella tillsynen – den återkommer också senare – är jag lite nyfiken på just inledningen, där Borg säger att det var fruktbart och så och att det fann en bred samsyn om ordningsförslaget. Men både finansutskottet och Riksbanken har påpekat att ECB får en väldigt stark roll här. Hade Anders Borg någon synpunkt på det, eller framförde han något åt det hållet?

Min andra fråga gällde just exitstrategierna, som det tydligen inte blev någon diskussion om. Betyder det att det som den svenska regeringen här har kallat reformer, nämligen skattesänkningar, nu ska dras tillbaka av regeringen eller möjligtvis göras mer rättvisa?

Det är likadant med ROT-avdraget. Det är inte tillfälligt, som sådana här reformer brukar vara när man ska få i gång ekonomin igen. Ska ni dra tillbaka ROT-avdraget sedan om ni får möjlighet?

Anf. 9 ORDFÖRANDEN:

Jag behöver inte påminna om att vi håller oss till just Ekofinrådet här.

Anf. 10 Finansminister ANDERS BORG (m):

Om jag tar frågan om ECB:s roll kan jag säga att det har rätt enighet om hur det ska se ut ända sedan de Larosière-rapporten. Det har hela tiden varit uppenbart och självklart att det är ECB, och i det här fallet dess generella råd där alla EU-ländernas centralbanker ingår, som ska vara basen för det här arbetet. Så har det varit hela tiden. Det har inte vi haft någon invändning mot, och det har inget annat medlemsland heller haft någon invändning mot, utan det har varit den ordning som vi hela tiden har föreställt oss. Det är precis den ordning som gäller i Sverige, att det är Riksbanken som gör finansiella stabilitetsrapporter. Det är den ordning man kommer att välja i USA när man nu ger Federal Reserve ansvaret för att göra detta. Det har aldrig varit en kontroversiell punkt att ECB svarar för sekretariat och att det är ECB:s generella råd, där även svenska Riksbanken ingår, som är basen för stabilitetsrådet.

När det gäller exitstrategierna kan man bara konstatera att Sverige, Danmark och Bulgarien i den prognos som kommissionen redovisar är de enda länderna som uppnår att vi åter får en fallande skuldnivå utan att man gör ytterligare policyförändringar. Det är också ett uttryck för att vi tillhör de länder som har offentliga finanser väl i linje med de exitstrategier vi nu lägger fast.

Anf. 11 SOFIA ARKELSTEN (m):

Jag vill bara tacka för återrporten. Den var väldigt bra och innehållsrik. Med de kompletteringar som vi nu fick muntligt är det mycket enklare för nämnden att förstå vad som hände på mötet, särskilt när det gäller klimatförhandlingsdelen och finansieringen. Eftersom ni alltid får skäll när vi inte får veta vem som har sagt vad är det här en positiv sak. Tack för det!

Anf. 12 ORDFÖRANDEN:

Då är vi klara med återrapporten och lägger den till handlingarna samt noterar de hemliga handlingarna, annars fungerar inte den här någorlunda generösa återrapporteringen.

Vi går in på information och samråd inför det kommande Ekofinrådet den 10 november.

Jag ska anmäla två saker. Det ena är att statssekreterare Hansson var i skatteutskottet så sent som i går, om jag är korrekt underrättad, och informerades angående skatte- och tullfrågorna i EU, säkert i allmänhet men garanterat även inkluderande punkt 7 på den här agendan.

Det har tillkommit en ny punkt 5 bis angående exitstrategier. Frågan kommer säkert att beröras på punkt 3 men har alltså även en egen punkt 5 bis, till vilken det finns en så kallad issues note, alltså ett papper om vad frågan handlar om. Då vet ni det innan vi kommer dit, för det gör vi nog strax.

Vad gäller A-punktslistan behandlas det utanför. Har vi några finansministerrelaterade frågor? Det är en massa budgetfrågor och sådant. Det brukar inte vara några frågor där.

Vi kommer till punkt 3, Uppföljning av Europeiska rådets möte den 29–30 oktober. Det har som bekant behandlats i EU-nämnden ett antal gånger. Här finns ett finansutskottsutlåtande i frågan om just finansiell tillsyn med mera som är utsänt till kanslikommentarerna. Det antogs i finansutskottet i juni. Det var överläggningar i finansutskottet med statssekreterare Urban Karlström nu i tisdags angående just finansiell tillsyn, då det anmälades en avvikande mening från Vänsterpartiet.

I EU-nämnden har den här frågan behandlats ett flertal gånger, till exempel inför senaste Ekofinmötet, då det fanns stöd för regeringens ståndpunkt men anmälades avvikande mening från Vänsterpartiet och i frågan om klimatfinansiering specifikt en gemensam avvikande mening från s, v och mp.

Inför Europeiska rådet hade vi också statsministersamråd, som bekant, då det fanns stöd för regeringens ståndpunkt utan avvikande meningar.

Nu lämnar jag ordet till finansministern i denna informationspunkt. Notera alltså att överläggningar om exitstrategier ska vi ha strax.

Anf. 13 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag har egentligen ingenting att tillägga till den redogörelse jag gjorde på Ekofinmötet. Jag tackte in det som var relevant när det gällde klimatfrågan. Det har ju skett en återrapportering av EU-ministern, och jag föreställer mig att det vid senare tillfällen säkert kommer att finnas möjlighet för statsministern att ge redogörelser för detta. Jag deltog inte i Europeiska rådets möte.

Anf. 14 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för den informationen.

Vi går vidare till punkt 4, där finansministrarna förväntas diskutera det G20-möte som börjar i dag. Jag ska anmäla apropå den punkten att i förberedelserna inför G20-mötet behandlade vi det vid förra Ekofin-EU-nämnden, då vi överlade om de så kallade terms of reference, som det

fanns stöd för regeringens ståndpunkt inför med avvikande mening från Miljöpartiet i klimatdelen.

Är det något finansministern vill förutspå eller tillägga i dag?

Anf. 15 Finansminister ANDERS BORG (m):

Det är fyra punkter som kommer att präglade diskussionerna. Den första är att vi behöver ha en diskussion om det ekonomiska läget. Där får vi dels avrapportering från kommissionen om deras prognos, dels bedömningar från Valutafonden och från de större aktörerna i sammanhanget.

Det som är värt att notera är att det nu växer fram en samsyn om att världen har landat på fötterna och att det som det nu handlar om är två saker. Dels måste vi lära oss att gå på nytt och få upp farten i gången för att få ned arbetslösheten på sikt. Dels måste vi när vi väl har stått upp hålla balansen, för det finns uppenbara risker att det framför allt på tillgångssidan framåtblickande skulle kunna bli obalanser. Det kommer säkert att präglade den diskussionen om det ekonomiska läget.

Svaret på det här är ett försök att ge ett ramverk för stark hållbar och balanserad tillväxt, som G20-ministrarna har diskuterat tidigare. Man kan säga att det är en kombination av Gordon Brown och den amerikanska administrationen som ligger bakom detta. Tanken är att hitta en struktur för bättre ömsesidig övervakning och utvärdering av den ekonomiska politiken för att därigenom undvika stora obalanser i världsekonomin.

För Europas del ska man konstatera att vi har en relativt balanserad bytesbalanssituation. Vi har ett bytesbalansöverskott för Europa på en halv procent av bnp samlat. Vi har stora överskottsländer som Tyskland, Holland och Sverige och även stora underskottsländer vilket gör att Europa inte bidrar till obalanserna i världsekonomin. Vi är relativt balanserade här.

Det handlar framför allt om en diskussion mellan Kina och USA, där USA har väldigt stora underskott i sin bytesbalans och Kina ett stort sparande.

Den andra stora obalansrisken i världsekonomin är naturligtvis de offentliga finanserna. Det kan vi återkomma till vid ett senare skede. Även där är det klart att Europa har problem, men det är alldeles uppenbart att USA och England – om man nu inte ska räkna in England i Europa – har mer påtagliga problem än de övriga och att de så småningom måste hanteras.

När det gäller exitstrategierna finns där en samsyn att vi bör kommunicera och utforma dem nu även om det är absolut nödvändigt att en omfattande expansiv politik ligger fast framåtblickande. Det är också tydligt att Europa med det ramverk som vi har lagt fast efter det informella Ekofin i Göteborg har utvecklat det här betydligt mer än vad man har gjort i övriga länder.

Jag hoppas – och låt mig säga att ordet förhoppning är viktigt att ha med här – att den stora frågan är klimatfinansieringen. Det är nu ett intensivt skede med det toppmöte som hölls med den amerikanska administrationen. Just nu pågår ett toppmöte med Indien, som är en av parterna i detta.

Det har diskuterats i förväg om vi skulle få en runda av bidragsgivning till Köpenhamn redan nu i helgen. Min gissning är att vi inte får det. Det brukar inte vara finansministrar som ger sådana bidrag, utan det

brukar vara stats- och regeringschefer. Det förefaller mer sannolikt att det är Sarkozy och inte Christine Lagarde som ger det franska bidraget, och det är mer troligt att det är Gordon Brown och inte Alistair Darling. Det är väl den ordning man ska ha.

Det betyder att vad vi här kan göra är att lägga grunden för en sådan diskussion. Det som är glädjande med de europeiska siffrorna är att vi redan nu kan se att i intervallet ½–2 miljarder euro, som skulle vara EU:s rimliga andel, har vi goda förutsättningar att landa i den övre delen om man bara tittar på de utfästelser som hittills har gjorts från Storbritannien och ett antal stora länder. Det gäller framför allt de nordiska länderna och Beneluxländerna. Det är vi som är de riktigt stora bidragsgivarna i sammanhanget.

För Europas del har vi goda förutsättningar att ge ett ordentligt bidrag till fast track financing. Nästa steg måste vara att amerikanerna kommer med ett bidrag. För att det ska stå i proportion till de europeiska bidragen måste det landa på i storleksordningen någonstans mellan 1 och 2 miljarder amerikanska dollar. Även där handlar det alltså om rätt betydande resurser som måste fram. Sedan måste Japan och andra också ha beredskap att göra sin del.

Jag tror att Saint Andrews blir en fördiskussion för detta – förmodligen en relativt tuff sådan. Erfarenheterna från G20-mötet i London var nedslående. Vi kom egentligen aldrig riktigt förbi formdiskussionen där, och Indien och Kina vägrade att föra en diskussion om de här frågorna.

Samtalen sker i dag och framför allt framåt natten på förhandlarnivå och sedan mellan oss i morgon. Det är för tidigt att dra några slutsatser. Jag har inte fått några rapporter om hur diskussionerna har börjat. Förhoppningsvis lägger vi här grunden för viktiga framsteg, men det kommer inga framsteg ut ur det här mötet.

Anf. 16 CARINA OHLSSON (s):

Fru ordförande! Anders Borg sade att han kanske hade varit lite mer optimistisk inför det här med klimatfinansiering i USA. Det var faktiskt så att finansministern var pessimistisk, så gissningen var rätt. Det var det första jag ville säga.

Jag hoppas att det kommer att gå bra på G20-mötet. När man följer med i medierna är det svårt att förstå vad ordförandeskapet och statsministern egentligen har för strategi och budskap. Jag hoppas att det är en annan strategi än det som kommer ut i medierna.

Under Obamamötet verkade man väldigt undfallande gentemot USA, men däremot ganska starkt påtryckande mot Indien. Frågan är: Har EU-ordförandeskapet och den svenska regeringen strategin att man inte ska trycka på USA, som toppar ligan när det gäller utsläppen per capita? Det är den bild som har getts i medierna av statsministern under presskonferenser.

Jag vet i och för sig inte om det var ordförandeskapets rapporter som man inte hade fått eller om det var rapporter från vad andra länder säger.

Jag har tidigare tagit upp det här med hållbar tillväxt. Jag pratade om det även vid förra mötet vi hade med finansministern. Då var vi överens om att det är bra att lyfta fram de här sakerna. Men det går inte att se detta vare sig i återrapporter eller i brev från ordförandeskapet. När man pratar om tillväxt är man väldigt strikt och har inte med någonting om

klimat eller miljö i de avsnitten. Detta skulle jag vilja efterlysa; när man pratar om hållbar tillväxt är det bra om man skriver in detta för att kunna ha det som en strategi. Men det kanske inte är det man ska lyfta fram.

I nuläget när man säger att det börjar gå lite bättre vore det bra om man tog upp miljöteknik och så vidare. Även näringslivets företrädare säger att de vill ha starka och bra spelregler. Det finns alltså ett stöd också från näringslivet för detta.

Man borde kanske passa på tillfället nu, även om man bara ser små ljusnande siffror. Det kan ändå vara läge att säga detta nu när vi har Köpenhamnsmötet i kombination med att vi ser en liten uppgång. Nu har vi möjligheten.

Anf. 17 ORDFÖRANDEN:

Även om det var en stor och viktig fråga från Carina Ohlsson föreslår jag att vi buntar ihop ett par frågor eftersom detta är en informationspunkt.

Anf. 18 ULF HOLM (mp):

Fru ordförande! Jag tackar Anders Borg för informationen. Tyvärr var det inte så mycket mer än information, vilket jag beklagar. Jag hade kanske trott att det skulle finnas mer av en strategi om vad den svenska regeringen eller ordförandeskapet kommer att driva.

Precis som tidigare talare är jag förvånad över att du delade upp ämnen och tog ekonomisk återhämtning för sig och klimatfrågan för sig. Det rimliga vore att man buntade ihop dem för att få green new deal, som är ett inte helt obekant begrepp även utanför Sveriges gränser. Det handlar om att skapa klimatåtgärder nu för att lösa båda frågorna. Jag tror att det skulle vara en viktig strategi om finansministern lyfte upp detta.

När det handlar om klimatfrågan är det väl inte helt obekant att vi från Miljöpartiets sida inte är riktigt nöjda med utfallet. Vi skulle vilka se mycket större insatser. I avsaknad av ett strategiskt upplägg från finansministerns sida vidhåller vi vår avvikande mening trots att detta är en informationspunkt.

Anf. 19 ORDFÖRANDEN:

Då framgår det av uppteckningarna om inte annat.

Själv vill jag bara be finansministern snabbreflektera över G20:s roll. Jag kan konstatera att på ganska kort tid – och den tiden har råkat inträffa under svenskt ordförandeskap – har G20 lite grann satt sig som det forum där vi pratar med varandra över världsdelsgränserna. Inte mig emot, men jag vill ändå be finansministern säga några ord om G20:s roll. Har det blivit så att det är G20 som gäller nu?

Det är bra att ha ett forum där det kan hända någonting skarpt och där även länder som till exempel Indien är med. Men det kom sig så närmast slumpmässigt efter ett år av diverse extra toppmöten, G-konstellationer och många olika varianter.

Jag är lite nyfiken på detta. Det är en längre diskussion, men jag undrar vad finansministern vill säga om det i dag.

Jag börjar med Carina Ohlssons fråga om Barack Obama. Jag tror att man ska svara så här på den: Detta påverkas nog rätt mycket av att Barack Obama själv inte är problemet, enligt vår egen analys. Han har ett långt engagemang i klimatfrågan. Det är alldeles uppenbart för mig att det är ärligt, djupt känt och baserat på en stor kunskap i frågan.

Om det var upp till honom själv att fatta de här besluten tror jag att vi skulle ligga väsentligt närmare ett avtal i Köpenhamn än vad vi gör. Obamas problem är att han inte kan upprepa det som Clinton gjorde, nämligen att underteckna Kyotoprotokollet och sedan invänta beslut i kongress och senat. Framför allt på finansieringssidan måste han ha de besluten med sig i förväg. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Men detta är den ordning amerikanerna har valt. Vi uppfattar inte att det är Barack Obama som är bristen i politisk vilja nu. Jag tror inte heller att det var så Carina Ohlsson menade, och det var inte min avsikt att insinuera det.

Det vi upplever i G20-kretsen är att Europa är starkt pådrivande. USA ger ett starkare stöd på stats- och regeringschefsnivå än de gör på lägre nivåer eftersom presidenten själv har ett starkt engagemang i frågan.

Det är alldeles uppenbart att huvudmotståndet kommer från Indien och Kina. Det är de som aktivt motsätter sig framsteg i förhandlingarna. Det var de som på G20-mötet i London vägrade att över huvud taget föra diskussionen. Vi kom inte ens in på diskussionen om fast track financing.

Nu har vi med oss ett mycket explicit uppdrag från stats- och regeringscheferna att föra en sådan diskussion på det här G20-mötet. Men jag skulle tro att vi långt in på natten i dag kommer att föra diskussioner om huruvida vi ska föra diskussionerna. Det är därför det finns skäl att vara relativt tydlig mot Indien och Kina.

Man ska dock komma ihåg att när vi talar om fast track financing talar vi i grund och botten inte om finansiering av Indien och Kina, utan vi talar om anpassningsinsatser för betydligt fattigare länder med betydligt mindre resurser än dessa två. Det är mycket olyckligt både ur klimathänseende och ur utvecklingshänseende att vi har fått den här lösningen.

Ulf Holm frågar efter vår strategi. Den är entydig. Vi gör så hårda påtryckningar vi kan inom ramen för mandatet att vi måste agera som en enhet inom EU. Enigheten inom EU visade sig tydligt när vi kom till Europeiska rådet; det var alldeles uppenbart att Merkel vill vara konstruktivt pådrivande och inte agera som man gjorde på Ekofinmötet.

Det finns en mycket stark europeisk vilja från Sarkozy, Merkel och Brown att vara pådrivande. Det blir en felaktig bild av diskussionen om man antyder att det är Europas bristande vilja som är problemet. Så är inte fallet, utan det finns ett relativt hårt motstånd.

Om man ska förstå varför de här länderna känner så får man ha insikt om att för dem är ekonomisk tillväxt fattigdom. Man får naturligtvis ha en väldig respekt för att frågorna hamnar i ett annat ljus. Men eftersom detta ändå handlar om att vi tillsammans i de utvecklade länderna ska svara för dels marknadsmässiga anpassningsåtgärder i mycket stor skala via handelssystemen, dels ett direkt anpassningsstöd till u-länderna får man ändå hoppas att vi kan komma framåt.

Carina Ohlsson ställde en fråga om hållbar tillväxt. Det är inte upp till oss att definiera dagordningen, utan det görs av värdarna för mötet som i det här fallet är engelsmännen. Det handlar om en diskussion om ramverket för hållbar tillväxt etcetera, som det heter. Jag ska erkänna att det inte riktigt är i den mening som Carina Ohlsson efterfrågar, utan det är hållbar tillväxt för att förhindra finansiella obalanser som är ramverket.

Vi kan säkert göra mer för att föra in eco sustainable society som vi har haft som mål för vårt ordförandeskap och som jag tror att vi alla från Norden står bakom. Det låter lite märkligt, men vad säger man på svenska? Man kanske kan tala om ett ekouthålligt samhälle.

När det gäller G20:s roll har de helt enkelt själva bestämt att de ska vara det primära forumet för globala diskussioner. Det var så de formulerade saken i slutsatserna i Pittsburgh. Därmed ersätter man i praktiken G7 med G20. I grund och botten tror jag att det är rätt bra. Det är bättre att vi får ett bredare forum än G7.

Ur nordisk-svensk synvinkel vore det naturligtvis en fördel om det var en bättre återkoppling till framför allt IMF så att det fanns en tydligare koppling där. Möjligtvis är en sådan utveckling på väg. Vi får se var den landar. Det är också ett av de initiativ som Gordon Brown har tagit i sin översyn av internationella finansiella institutioner.

Anf. 21 MONICA GREEN (s):

Jag har en fråga om just institutionerna som Urban Karlström gav information om för oss i finansutskottet i tisdags. Kommer de inte upp alls den här gången? Ska jag tolka det så?

Anf. 22 Finansminister ANDERS BORG (m):

Det kommer inte att ske några diskussioner om europeiska institutioner på G20-mötet. Det är riktigt. Vi kommer inte heller på det övriga Ekofinmötet att ha några diskussioner om mikro- eller makrotillsynen. De kommer på nästa Ekofinmöte.

Anf. 23 MONICA GREEN (s):

Det är klart att de inte kommer upp på G20. Det fattar väl jag också. Men jag trodde att de skulle komma upp igen på Ekofin.

Anf. 24 ORDFÖRANDEN:

Då tar vi det sedan, eftersom vi pratar om G20 nu.

Anf. 25 CARINA OHLSSON (s):

Jag har bara en kommentar om Obama och kongressen. Det som jag uppfattade var att statsministern sade att det väl kan vara okej att man faktiskt har de här ambitionerna därför att de är mest realistiska. Om man verkligen skulle ge Obama stöd tycker jag att man skulle gå emot det och säga att du har vårt fulla stöd för din ambition. Tänk om det vore tvärtom här, att vi hade lägre ambitioner i riksdagen än statsministern har. Nu är det inte riktigt så och det är därför som vi vill markera. Då blir det ju ett tryck också. Det var väl det jag tyckte var undfallande.

Är det verkligen rätt strategi om man nu ser att det är svårt att få med Indien och Kina? Då uppfattar inte jag det som att man ska vara undfal-

lande mot senaten och kongressen utan att man faktiskt ska vara lite tuffare. Det är ju inte bara jag som ser på statsministerns intervjuer och läser dem utan det gör man även i Kina och Indien. Det var det jag ville kommentera.

Sedan är vi helt överens om att det är jättebra att man har en president i USA som verkligen försöker så långt det kanske är möjligt. Det var det jag ville lyfta fram.

Anf. 26 ULF HOLM (mp):

Jag har bara en kort kommentar. Jag tycker att finansministern gör det lite lätt genom att utmåla Indien som det stora problemet. Man måste tänka på att Indien är ett väldigt stort land. De har också problem med klimatförändringarna. De märks i Indien i dag. Så enkelt som att säga att Indien är helt emot tror jag inte att man ska göra det. Man bör nog påtala att även de redan i dag drabbas av klimatkrisen och bör tjäna på att inrikta sin ekonomi på mer grön uthållig ekonomi, vilket kan underlätta framsteg i klimatkussionerna, tror jag.

Anf. 27 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag kan bara redogöra för vad den indiska regeringen säger på de möten där vi deltar, det vill säga finansminister- respektive stats- och regeringschefsnivåerna på G20. Där är det de som hårdast och mest uttalat motsätter sig framstegen, dock med stöd delvis från Kina och i det tysta av ryssarna, eftersom de inte är lika uttalade. Men det är helt enkelt Indien som är motparten.

Anf. 28 ORDFÖRANDEN:

Vi kan ha långa diskussioner om Indien, men vi hinner inte det i dag utan vi tackar för informationen på den här punkten och återkommer säkert efter G20.

Nu ska vi gå in på Offentliga finansernas hållbarhet där det är skarpt läge eftersom det ska antas rådsslutsatser. Utkast till sådana är utsända, och bas för den här diskussionen på Ekofin är en rapport från kommissionen om bland annat detta. Den publicerades den 14 oktober och en länk till den har varit utsänd.

Anf. 29 Finansminister ANDERS BORG (m):

Det här kommer vi inte att ha någon omfattande diskussion om på Ekofin. Vi har två tunga rapporter, dels Hållbarhetsrapporten, dels Åldrande- och rapporten som har presenterats.

Skälet till att vi inte kommer att ha en omfattande diskussion är inte att detta är oproblematiskt, utan det är alldeles uppenbart att Europa står i en mycket besvärlig situation. Den var mycket besvärlig redan när vi gjorde Åldrande- och rapporten i våras och den är mycket mer besvärlig nu. Det beror på att vi har fått kraftigt försämrade ingångsvärden genom att vi nu har stora budgetunderskott och mycket högre skuldnivå. Det gör att S2-indikatorn, alltså det mått på hur mycket man behöver höja skatterna eller minska utgifterna för att långsiktigt uppnå uthållighet, har ökat kraftigt. Vi ligger nu, om jag minns siffrorna rätt, på i genomsnitt 6 procent av bnp i nödvändig förändring av skattetryck och inkomstnivå.

Det som man kan säga är lite speciellt är att Sverige tidigare har haft en extremt hög skattenivå och en extremt hög utgiftsnivå som har varit avvikande. Nu ligger de andra länderna på näst intill samma utgiftsnivå. Genomsnittet för utgifterna har ökat från 42–43 procent upp till 50 procent under krisen. Vi ligger på 55 procent. Vi har en skattenivå som är relativt väl avvägd i förhållande till de utgifterna. Sedan kan man diskutera vad det långsiktigt borde vara, men för att klara utgifter och balans är den relativt väl avvägd. I de andra länderna är det ett gap på i genomsnitt 7 procent mellan utgifter och inkomster.

Det är klart att det här är ett väldigt besvärligt läge för Europa, eftersom demografin är som den är. De flesta länderna har inte hanterat en åldrande befolkning ännu. Vi gick igenom mycket av det under 80- och 90-talen. De har inte hanterat sina pensionssystem och sjukvårdssystem. Därför är det ett utomordentligt svårt läge.

Både prognosen och Hållbarhetsrapporten visar att Bulgarien, Sverige och Danmark egentligen är de enda tre länderna som har långsiktigt hållbara offentliga finanser. Vi är också de enda tre länderna som kommer tillbaka till fallande skuldnivå utan att genomföra policyförändringar. Det är naturligtvis glädjande, men det hjälper inte speciellt mycket. De tre länderna utgör knappt 2 procent av produktionen i unionen. Huvudproblemet är att Tyskland, Frankrike, Spanien och England har alldeles för stora underskott. Talar man om skuldnivå ska naturligtvis också Italien läggas till på listan.

Men på den här punkten kommer vi inte att ha några kontroverser utan den tror jag kommer att gå igenom helt utan diskussioner.

Anf. 30 HOLGER GUSTAFSSON (kd):

Fru ordförande! Den här punkten visar naturligtvis hur beroende vi börjar bli av varandra inom Europa. Vi behöver så att säga samordna vår politik. Det bör rimligen också vara mycket känsligt. Man diskuterar pensioner, skatter och det vi ibland kallar strikt nationella intressen.

Min fråga till finansministern är: Kan man ge någon indikation på om det här blir rekommendationer som läggs på bordet, take it or leave it, eller blir det någon form av uppföljning där man förväntar sig att länderna ska anta en politik som är europeisk och internationell? Jag vill inte dra det för långt, men hur tänker man sig det hela? Är det ett upplägg eller kommer det att följas upp? Kommer de länder som inte gör någonting att bli utsatta för fokus på något sätt?

Anf. 31 Finansminister ANDERS BORG (m):

Det är mycket känsliga frågor, men de kommer inte att diskuteras vid det här tillfället och i det här sammanhanget. Nu kommer man, utifrån de slutsatser som finns, att konstatera att vi har fått Hållbarhetsrapporten – vi har tidigare fått Åldrande-rapporten – och sedan kommer vi att lägga den till handlingarna.

Däremot kommer frågan tillbaka med mycket högre grad av känslighet på december-Ekofin, därför att då ska vi ta ett mycket stort antal excessive deficit-uttalanden. Nu har vi också fått novemberprognosen från kommissionen och den visar att vi har en tillväxt som tar fart till 2011. Det kommer också att diskuteras på frukostmötet på Ekofin. Därmed blir det väldigt centralt att vi nu förhåller oss till frågeställningen när

Anf. 32 MONICA GREEN (s):

Vi kan återkomma då. Jag kan dock notera att frågan är så känslig att man inte ens vill diskutera den; man tassar runt den. Det är väl till och med så att de länder som finansministern räknade upp inte hade kommit med i EU om de hade varit ansökarländer nu. På något sätt är det märkligt. Det är rätt att vi ställer hårda krav på ansökarländer, men vi gör ingenting åt de länder som sedan inte följer våra gemensamma överenskommelser fast de är medlemmar.

Anf. 33 ORDFÖRANDEN:

Jag sammanfattar med att det finns stöd för regeringens ståndpunkt.

Vi går till den nya, inpetade lilla diskussionspunkten 5 bis angående exitstrategier. Underlag i form av en så kallad issues note är alltså utsänt till nämndens ledamöter, om inte förr så i går eftermiddag. Detta är ganska färskt för de flesta, och jag ber därför finansministern att presentera ärendet.

Anf. 34 Finansminister ANDERS BORG (m):

De extraordinära insatserna när det gäller den ekonomiska politiken bygger dels på en mycket expansiv finanspolitik i nästan alla EU-länder, dels på en väldigt expansiv penningpolitik, bland annat från ECB men också från de övriga centralbankerna, Riksbanken, Bank of England med flera. Den tredje delen är de finansiella stöden.

Man kan väl säga att det består av tre huvuddelar, om man ska försöka strukturera upp det hela lite grann. Den första delen är det kortsiktiga likviditetsstödet. Det är den direkta utlåning, ofta över natt, som centralbanken svarar för. Det är det som är den så kallade likviditetsgarantin, att centralbanker alltid lovar att tillhandahålla den mängd pengar som så att säga efterfrågas i ekonomin.

Den andra delen är de olika typer av breda garantier för bankernas inlåning som finns. Å ena sidan är det insättningsgarantierna och å andra sidan de olika garantiprogram som i vårt fall Riksgälden administrerar.

Den tredje huvuddelen är de olika programmen för kapitalinjektioner och hantering av dåliga tillgångar.

Med den beskrivningen inser man att det är en extremt komplex process hur man börjar dra tillbaka de här stöden utan att det för den skull får överspillningseffekter på andra områden. Om man så att säga börjar avveckla likviditetsstödet påverkar det garantierna. Om man börjar avveckla garantierna i de olika likviditetsstöden påverkar det förutsättningarna att strama åt finanspolitiken, och stramar man åt finanspolitiken påverkar det i sin tur förutsättningarna för penningpolitiken. Det här kommer vi att ha omfattande diskussioner om både i G20-kretsen och i det här sammanhanget därför att det krävs en osedvanligt hög grad av koordinering.

Samtidigt ska jag säga att vi är i en mycket tidig fas. Det är ingen som föreställer sig att det finns behov av att börja dra tillbaka de extraordinära insatserna på något av de här områdena ännu. Det som börjar ske är att den extrema uppgradering eller uppskalning av centralbankernas balans-

räkningar som har gjorts gradvis börjar gå tillbaka något. De akuta insatserna för över night-lån har alltså börjat reduceras något både hos Federal Reserve, Bank of England och svenska Riksbanken.

Det vi nu talar om är i vilken ordning vi ska börja ta tillbaka framför allt den andra och den tredje delen jag talade om, garantiprogrammen respektive kapitalinjektionerna. Det finns naturligtvis en lång rad olika program. Kommissionen har godkänt 25 olika program. Det är 40 separata åtgärder från medlemsstaterna. Jag tror att vi i genomsnitt garanterar i storleksordningen 30 procent av bruttonationalprodukten.

Utifrån mitt perspektiv skulle jag säga att det centrala är att man utformar exitstrategin utifrån finansiell och samhällsekonomisk stabilitet, det vill säga att man naturligtvis väger in frågeställningen om konkurrensstörningar men att de inte kan få stå i förgrunden för den här diskussionen. Jag såg att Joseph Stiglitz har framhållit det här i samband med IMF-mötet, men andra har sagt samma sak: Det farligaste misstaget man kan göra i det här läget skulle vara att för tidigt börja dra tillbaka stödprogrammen, därför att det skulle riskera att försätta världen i en negativ spiral igen. Det finns risker med att man skapar obalanser och alltför hög inflation i ett framåtblickande perspektiv, men de är väsentligt mindre farliga än att vi kortsiktigt drar tillbaka stöden för tidigt.

Detta måste vara styrande för hur vi utformar de här exitstrategierna. Den issues note från EFK, den statssekreterar- och centralbankskrets som förbereder Ekofinmötena, som är ett bakgrundspapper och inte ett beslutsunderlag, kommer att behöva många och långa diskussioner innan vi kommer närmare beslutsläge. Detta är att betrakta som en första diskussion.

Anf. 35 ORDFÖRANDEN:

Det är mycket riktigt så att de ska diskutera detta på Ekofin, det vill säga att det är en så kallad mjukispunkt för vår del.

Ingen önskar ordet. Jag finner att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför fortsatta förhandlingar i denna fråga.

Vi går vidare till punkt 6, Bättre lagstiftning – Minskade administrativa bördor. Vana EU-nämndsledamöter känner igen den här frågan från diverse samråd inför konkurrenskraftsrådet där vi också brukar behandla den. Det gjorde vi senast den 20 maj då det fanns stöd för regeringens ståndpunkt. Nu ska dock finansministrarna ta tag i detta, och det är skarpt i form av slutsatser, framför allt vad gäller administrativa kostnader. Underlag är utsänt.

Anf. 36 Finansminister ANDERS BORG (m):

Frågan är skarp i den meningen att det är fråga om slutsatser, men den kommer inte att vara speciellt kontroversiell på Ekofin. Alla finansdepartement stöder naturligtvis bättre lagstiftning och minskad administrativ börda. Det som alltid är bekymret i sammanhanget är att det är mycket svårt att gå från målsättningar till handling.

I ekonomisk mening är det bra med förenklingar. Det minskar den administrativa belastningen. Det kan bidra till bättre konkurrens och därigenom högre produktivitet och på lång sikt kanske också högre sysselsättning.

Vi har ett mål om att minska de administrativa bördorna. Det finns också ett sådant mål på EU-nivå. Vi tycker att det är en bra slutsats som man har tagit fram från kommissionens sida. Som sagt räknar jag inte med att vi får någon som helst diskussion kring detta på rådet.

2009/10:7
6 november

Anf. 37 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens ståndpunkt även i detta ärende.

Vi går vidare till punkt 7, Beskattning. Som ni ser är den tredelad. Jag avser att behandla en tredjedel i taget eftersom de är sinsemellan lite olika. Först har vi förslag till rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning. Den frågan känns kanske igen. Vi behandlade den senast den 5 juni, då det fanns stöd för regeringens ståndpunkt. Nu föreligger förslag till en så kallad allmän riktlinje.

Anf. 38 Finansminister ANDERS BORG (m):

Fru ordförande! Med hänsyn till tidsproblematiken och om fru ordförande inte misstycker skulle jag kunna tänka mig att göra en inledning som passar för alla frågorna och sedan gå in på var och en för sig. Om jag får göra en bredare inledning kan jag även komma in på frågan om tobaken. Sedan kan Ingemar Hansson, i den mån jag inte hinner, ta de fortsätta detaljdiskussionerna.

Här har vi två viktiga och skarpa frågor. Handräckningsdirektivet kan låta som en teknisk sak, men det är ett relativt omfattande arbete som vi har lagt väldigt stor vikt vid. Det står till och med i mitt underlag att vi har drivit det mycket hårt, och det tror jag är en riktig beskrivning, därför att det är centralt för Sverige att vi får det här på plats.

Vi får ett utökat tillämpningsområde för handräckningsdirektivet så att alla direkta och indirekta skatter ska omfattas, dock ej moms och skatt på energi, tobak och alkohol. Men det är en ordentlig utökning av tillämpningsområdet. Det är också en tillämpning av OECD-standarderna som gör att vi får en mindre begränsning av utbytet och en ökad automatik i informationsutbytet.

Svårigheten här ligger inte i tekniken, utan den ligger i att framför allt >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<börjar koppla ihop alla de olika frågorna som rör förstärkningar av skattereglerna. Vi har försökt sätta >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<genom att driva fram ett antal frågor som tvingar dem att lägga reservationer. Det är naturligtvis för alla länder besvärligt att lägga reservationer. Gör man det i alltför många frågor blir man ett samarbetshinder och får då ett allt större tryck på sig.

Vi har starkt stöd här av Frankrike, Tyskland, England och ett antal andra länder. Vi har önskat att de i de här diskussionerna ska vara väldigt aktiva och bidra till att sätta press på>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<. Förhoppningsvis ska det bidra till att vi så småningom börjar röra oss framåt.

Vi hade en fråga om moms på posttjänster. Där har vi inte gjort framsteg. Den kommer att lyftas av från agendan. De diskussionerna kommer att fortsätta i Coreper och kommer möjligtvis tillbaka till Ekofin senare.

Låt mig understryka att vi alltså inte kommer att nå fram i frågan om handräckningsdirektivet, utan det kommer att sluta med att >>> **Hemlig**

enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen <<<lägger sin reservation. Det är dock en poäng med det. Det ökar trycket på dem för varje gång de behöver göra det, och det ökar förutsättningarna att nå framsteg i december.

Nu ser det däremot ut som att vi har vissa förutsättningar att föra i land tobaksbeskattningen. De flesta av er minns att vi hade den här frågan uppe på ett Ekofinmöte i våras, där vi var relativt nära en uppgörelse. Det handlar om att vi ska få höjda minsta skattebelopp och höjda lägstanivåer, att det ska omfatta alla cigaretter, att vi ska få en större flexibilitet i tillämpningen och ett antal andra punkter. Ni har också fått en skriftlig information. Jag har ett jätteintressant underlag för att kunna berätta om exakt alla skattesatser på 90 öre, 50, 60 och 7 procent och allt vad det är, men den informationen tror jag bättre lämpar sig för skriftligt överförande.

Kärnan i det politiska är att vi måste försöka få fram en kompromiss mellan Luxemburg och England så att de kan enas om procentsatserna. Där sker framsteg löpande. För varje dag tycks de närma sig varandra med ungefär en procentenhet, så med det tempot lär vi vara framme vid en uppgörelse till på tisdag.

Vi har också haft väldiga bekymmer med Grekland. Som ni vet var det grekerna som blockerade i samband med vårmötet. Indikationen är nu att vi ska kunna hantera den situationen och få ett beslut på det här mötet. Det är den indikation vi har fått på Corepernivå. Min erfarenhet av just de här frågorna är att det är frågor som engagerar ministrarna, att ländernas positioner därför ofta förskjuts och att det sällan är i positiv riktning på själva mötet. Det hänger ihop med att ett antal länder är tobaksproducenter. Det är då besvärligt att ta i de här frågorna. Vi får väl se var grekerna landar.

Jag hoppas att vi klarar av detta. Det vore naturligtvis väldigt bra. Jag kommer att föra en mycket stark argumentation på basis av folkhälso-skäl. Det är farligt att röka. Man får cancer av det. Därtill ger det skatteintäkter, och det tycker vi alla om. Man gör så att säga två flugor på smällen samtidigt här.

Anf. 39 ORDFÖRANDEN:

Den sista frågan behandlades i nämnden den 29 april, då det fanns stöd för regeringens ståndpunkt. Vi hade då en lång diskussion, bland annat om den begränsade risken för chockhöjning av svenska cigarettpriser.

Jag vill passa på att ställa en fråga medan finansministern är kvar om snuset, för det nämns inte ens i det relativt extensiva underlag som vi mycket riktigt har fått skriftligt. Jag räknar med att alla nämndledamöter har tillgång till promemorior och annat som ni har fått. Det var helt rätt av finansministern att inte prioritera att läsa upp dem. Det behövs inte, för ni kan läsa dem själva. Men om det finns något att tillägga muntligt om snuset kan finansministern möjligen passa på att göra det.

Anf. 40 Finansminister ANDERS BORG (m):

Snus är också skadligt. Det innehåller tobak och nikotin och leder till beroende, och det finns starkt negativa hälsoeffekter också av snus. Därför har vi en särskild beskattning på snus. Men i det här sammanhanget

Anf. 41 ORDFÖRANDEN:

Då vet vi det. Det är ett visst tryck även på ledamotsnivå i de här frågorna, som bekant.

Vi tar nu frågorna, en i taget, och börjar med fråga 7.1 om administrativt samarbete med mera. För att det ska stå under punkt 7 i protokollet kan jag igen säga att statssekreterare Hansson informerade skatteutskottet så sent som i går i dessa frågor, så hittar man det lättare när man sedan läser protokollet.

Jag finner att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Vi lyfter ut punkt 7.2 eftersom den strukits från dagordningen.

Punkt 7.3 gäller punktbeskattning av tobaksvaror. Jag finner att det finns stöd för regeringens ståndpunkt även i detta ärende.

Vi är nu klara med punkt 7. Enligt den information som jag har finns det inga övriga frågor. Har det tillkommit någon i natt?

Anf. 42 Finansminister ANDERS BORG (m):

Eftersom jag fick några minuter över kan jag informera om att vi på Ekofinlunchen kommer att ha Eftaländerna närvarande för det årliga utbytet med dem. Vi kommer också i samband med Ekofinmötet att ha vår sociala dialog med arbetsmarknadens parter. Det sker på måndag eftermiddag. Det ligger naturligtvis utanför EU-nämnden, men det kan vara viktigt att ni har den informationen.

Anf. 43 ULF HOLM (mp):

Om det finns några minuter över med finansministern skulle jag vilja gå tillbaka till A-punktslistan. Punkt 41 handlar om ITER-projektet, som vi har diskuterat i EU-nämnden ganska många gånger. Det finns ett meddelande om att det ska vara ett fortsatt stöd för ITER förenat med ett villkor om trovärdig kostnadsuppskattning. Jag tror att finansministern vill hålla lite koll på ITER-projektet, för det omfattar ganska många miljarder. Det står ingenting i underlaget om vad överenskommelsen innebär.

Anf. 44 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag lovar att följa upp Ulf Holms viktiga påpekanden.

Anf. 45 ORDFÖRANDEN:

Då ber vi Regeringskansliet att se till att vi kan få svar på den frågan skriftligt till EU-nämndens kansli.

Vi är nu klara med informationen och samrådet inför Ekofinmötet. Vi tackar finansministern och hans medarbetare så mycket för i dag. Trevlig helg!

Anf. 46 Finansminister ANDERS BORG (m):

Tack så mycket! Jag vill särskilt tacka för att vi lyckades hålla tiden eftersom jag har en flygtid att passa.

Innehållsförteckning

1 § Ekonomiska och finansiella frågor	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Finansminister ANDERS BORG (m)	2
Anf. 3 ORDFÖRANDEN	3
Anf. 4 SUSANNE EBERSTEIN (s).....	3
Anf. 5 Finansminister ANDERS BORG (m)	3
Anf. 6 ULF HOLM (mp).....	3
Anf. 7 Finansminister ANDERS BORG (m)	3
Anf. 8 MONICA GREEN (s).....	3
Anf. 9 ORDFÖRANDEN	4
Anf. 10 Finansminister ANDERS BORG (m)	4
Anf. 11 SOFIA ARKELSTEN (m)	4
Anf. 12 ORDFÖRANDEN	4
Anf. 13 Finansminister ANDERS BORG (m)	5
Anf. 14 ORDFÖRANDEN	5
Anf. 15 Finansminister ANDERS BORG (m)	6
Anf. 16 CARINA OHLSSON (s).....	7
Anf. 17 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 18 ULF HOLM (mp).....	8
Anf. 19 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 20 Finansminister ANDERS BORG (m)	8
Anf. 21 MONICA GREEN (s).....	10
Anf. 22 Finansminister ANDERS BORG (m)	10
Anf. 23 MONICA GREEN (s).....	10
Anf. 24 ORDFÖRANDEN	10
Anf. 25 CARINA OHLSSON (s).....	10
Anf. 26 ULF HOLM (mp).....	11
Anf. 27 Finansminister ANDERS BORG (m)	11
Anf. 28 ORDFÖRANDEN	11
Anf. 29 Finansminister ANDERS BORG (m)	11
Anf. 30 HOLGER GUSTAFSSON (kd).....	12
Anf. 31 Finansminister ANDERS BORG (m)	12
Anf. 32 MONICA GREEN (s).....	13
Anf. 33 ORDFÖRANDEN	13
Anf. 34 Finansminister ANDERS BORG (m)	13
Anf. 35 ORDFÖRANDEN	14
Anf. 36 Finansminister ANDERS BORG (m)	14
Anf. 37 ORDFÖRANDEN	15
Anf. 38 Finansminister ANDERS BORG (m)	15
Anf. 39 ORDFÖRANDEN	16
Anf. 40 Finansminister ANDERS BORG (m)	16
Anf. 41 ORDFÖRANDEN	16
Anf. 42 Finansminister ANDERS BORG (m)	17
Anf. 43 ULF HOLM (mp).....	17
Anf. 44 Finansminister ANDERS BORG (m)	17
Anf. 45 ORDFÖRANDEN	17
Anf. 46 Finansminister ANDERS BORG (m)	17